

Sinodul Eparhial.

C U V Â N T A R E A

Prea Sfinției Sale Episcopului Aradului, Dr. Grigorie Gh. Comșa la deschiderea sesiunii din 1928 a Adunării Eparhiale.

*Prea Cucernici Părinți,
Domnilor Deputați!*

Mare este puterea brațului omenesc, mare este puterea electricității și a altor forțe ale naturii, dar nici o putere omenească nu poate echivala cu forța sfintei noastre biserici ortodoxe române, în numele căreia ni-am întrunit azi aici. Ni-am întrunit pentru a ne da seama de rezultatele unui nou an de muncă, fără vâlvă căutând a stabili numai și numai adevărul.

Vom căuta deci prin o expunere succintă să arătăm dacă opera unui an viază, dacă sfintele Altare, propoveditorii noștrii și toate manifestările noastre au promovat opera de mântuire a sufletelor.

Înainte de a face această expunere, îngăduiți-mi să amintesc aici cuprins de cea mai curată durere, că în Iulie 1927 Atot-Milostivul Dumnezeu a chemat la Sine pe fericitul și gloriosul nostru rege Ferdinand I. Unul din marii săi strămoși, — contele Friederic al III. de Zolleern, — a luptat alături de Mircea cel Bătrân împotriva Turcilor la Nicopole în anul 1396. Marele defunct a aplicat principiul: „Nu-i destul că v'ați născut principi, ci trebuie să munciți ca să dovediți că meritați titlul vostru”. — Dacă marele rege a știut atât de mult să-și facă datoria de Rege și alătura de țară a iubit atât de sincer biserica noastră, — noi cei de azi să nu uităm că educația din tinerețe, — patriotică și religioasă, — l-a făcut: „mare”. A devenit bun ca Alexandru cel Bun, în vreme

de pace, ca Mihai Viteazul și Carol I. în vreme de furtună, ca Ștefan Cel Mare în vreme de războiu.

Dacă din punct de vedere politic marele rege a fost făuritorul unității noastre naționale, sub raport bisericesc ne putem mândri că sub domnia lui glorioasă biserica noastră și-a asigurat unificarea organizației, caracterul de biserică dominantă și ridicarea ei la rangul de patriarhie. Dacă astăzi unul din înalții membri ai regenței este I. P. Sf. nostru patriarh Miron, — faptul acesta rezultă tot din aprecierea înaltă pe care Marele Ferdinand o acordase bisericilor ortodoxe române. Cuvine-se deci, cu acest prilej, — să ne ridicăm cu toții și să zicem: Dumnezeu să odihnească cu dreptii pe marele Rege Ferdinand I., — iar înărilor nostru rege Mihai I. să-i arătăm dragostea cuvenită înălțând rugăciuni către Dumnezeu ca să-l ocrotească spre binele României.

Pomenim aici și de moartea marelui bărbat de stat Ioan I. C. Brătlanu, care a iubit și ocrotit biserica noastră din tot sufletu său generos.

Marele rege Ferdinand I. cu puțin înainte de moartea sa zise: „Ca creștin sunt totdeauna stăpânit de grija clipei când mă voiu înfățișa în fața Domnului”. Cu un asemenea sentiment de răspundere în inimile noastre să căutăm și noi ce fel de grije ni-a stăpânit față de eparhie în timpul unui an.

Iată pe scurt tabloul celor mai de seamă

momente din viața eparhiei noastre în anul trecut.

1. Ni-am dat seama că cea mai importantă condiție a progresului în biserică este pregătirea unui cler cu adevărată râvnă pentru mântuirea sufletelor. Astfel am ridicat institutul nostru teologic la rangul de academie, satisfăcând și unor necesități adânc apreciate de legea învățământului teologic. Academia noastră funcționează normal sub înțeleapta conducere a rectorului ei P. C. Sa Dr. Teodor Botiș. Sperăm adecă că clerul nostru se va înarma tot mai mult prin studiu, meditație și exerciții spirituale pentru a fi adevărata elită conducătoare a sufletelor spre Domnul.

Dacă smerenia Mea în anul 1927 am ceretat 60 de parohii, ținând predici în 60 de biserici, înainte de toate am făcut aceasta pentru a ține aprinsă flacăra apostolului în preoții mei. Am încercat a da o modestă pildă, că peste orice considerente, patimi, piedeci, interese meschine, trebuie să plutească dorul adânc de a mântui sufletele, — de sigur ținând seama de realitățile vieții. Mi-am dat seama că viața creștină nu se petrece numai în cadrele unor ședințe de comitete parohiale, protopresbiterale și eparhiale, — ci alături de ele — și prin ele, — dar mai ales prin râvna apostolilor devotați ai Altarelor sfinte.

2. Acești slujitori ai Altarelor au purtat grija parohiilor lor, dar au alergat și la alți credincioși, cari de multă vreme nu au preoți, — și s'a întâmplat că de multe ori un asemenea preot când se întorcea acasă, era petrecut până la gară de lacrimile poporului. Misiunile populare, se continuă cu asiduitate.

Am luat dispoziții ca la misiunile populare să se combată mai ales divorțurile, concubinajele și scăderea populației. Peste un an vom fi în măsură să raportăm ceva mai pozitiv în privința aceasta. Aici amintim că am tipărit o broșură în Biblioteca Creștinului Ortodox; vom stărui asupra acestor primejdii mai ales în satele contaminate, vom cere concursul Ministerului Sănătății, vom aranja conferințe cu ajutorul intelectualilor și vom folosi toate mijloacele posibile spre a ne face datoria micșorând scăderile atât de păgubitoare ale vieții familiare.

3. Veti aștepta poate să grăesc pe larg despre problema sectară. Ea este deschisă pentru toți cei ce-și iubesc biserică și neamul. Ne mirăm cum se pot găsi chiar membri ai clerului, cari ignorează primejdia baptismului. Să ne aducem aminte de cuvintele Sf. Apostol Pavel: „Și ori de pătimește un mădular, pătimește toate mădulările dimpreună, ori de se

slăvește un mădular, împreună se bucură toate mădulările. Iar voi sunteți trupul lui Hristos și mădulările din parte“ (I. Corint 12 v. 26—27). Având în vedere aceste cuvinte, — trebuie să ne dăm seama că ceea ce e primejdie pentru Arad, primejdie este și pentru București, Chișinău, Cernăuț și vice-versa. Deci dară în înțelesul acesta și sectarismul dar mai ales baptismul, este o primejdie comună. Să ne dăm seama de starea reală a lucrurilor și să nu ne amăjim. Anul trecut a fost la noi în țară un sectar cu numele Dr. Lathrop din America. Acest domn mergând acasă a început a ne ponegri țara spunând că la noi bapțiștii ar fi ținuți cu forța timp de 4 oare în apă până la brâu, ca să se sature de botez. Deci cu toții noi ortodocșii suntem prezentați ca necreștini de către bapțiștii dela noi, cari într-un manifest împărțit între membrii Senatului în Martie 1928, spun că ar fi trecut cifra de 100.000.

Bapțiștii dela noi, fiind recunoscuți prin lege, — sunt de o îndrăsneală de-adreptul provocatoare. Dintr-un anumit cuib de al lor trec cu sutele în alt sat în sunete de surle și trimbite spre a zăpăci mulțimile. În adevăr trebuie multă luptă spre a canaliza bolșevismul religios al câtorva ignoranți plătiți cu dolari. Noi vom munci înainte, dar ne exprimăm temerea că în caz de nepăsare din partea noastră, — bapțiștii vor trece peste tot teritoriul țării noastre ca puhoiul hoardelor barbare în vremea migrațiunii popoarelor.

4., Poporul dreptcredincios din eparhie este conștient de toate primejdiile ce-l amenință. Sub conducerea preoților buni aproape în fiecare parohie se înființează societatea Sf. Gheorghe și fondul milelor. Din rapoartele Consiliului Eparhial se pot vedea rezultatele obținute pe acest teren. Dacă și noi remarcăm prin discursul nostru, aceste probleme, este pentru că voim să tragem pe toți în sfera preocupărilor de adevărată viață creștină.

5., Preocupați de asemenea probleme, nu îngăduim nici odată să ni-se turbare dragostea ce o avem pentru interesele mari ale sfintei noastre biserici. Călăuziți de această dragoste am căutat să salvăm drepturile ce le avem în privința Școalei noastre normale, fuzionată cu a statului. Căci ținem mult ca învățătorii să-și coordoneze munca lor de apostolat cu munca slujitorilor Altarului. Niciodată în viața mea nu voi uita cum mă ducea la biserică iubitul meu tată, când eram mic. Azi, cu durere vedem, că în unele locuri prăpastie mare s-a produs între preoți și învățători și deaceia dorim ca ea să dispară cât mai curând.

Dorim în special, ca intelectualii noștri de toate categoriile să ne acorde sprijin mai efectiv, și aceasta nu pentru că ar fi sau nu ar fi membrii ai adunării eparhiale, care nu-i poate cuprinde pe toți, ci fiindcă toți au o dragoste latentă față de această biserică ortodoxă. Dorim ca acea dragoste latentă să fie mărturisită, trecându-se peste veleitățile omenești. Căci mai presus de toate îi unește legătura cu biserica învățătoare în datoria de a asculta învățăturile ei. În această Smerenia Noastră am introdus o serie de predici speciale la biserica noastră catedrală în preajma sărbătorilor Nașterii și Învierii Domnului.

Intelectualii trebuie să aibă legătură sfântă și cu biserica sfințitoare, împărțându-se cu sf. Taine, cum au făcut nu de mult intelectualii din Timișoara. Ei au legătură și cu puterea cârmuitoare a bisericii, fiind îndatorați a Ne sfătui în tot cea ce poate promova interesele mari ale sfintei noastre Biserici.

Asigurăm de recunoștința Noastră modestă pe toți aceia, cari prin sfaturile lor vor întregi scăderile noastre omenești; ne vom ruga lui Dumnezeu pentru toți aceia, cari vor sprijini simțirea curată ce o avem pentru cauza sfântă a mântuirii sufletelor. Mulțumim din inimă Preoților și tuturor Domnilor deputați eparhiali și tuturor binefăcătorilor creștini pentru sprijinul ce Ni l-au acordat în anul trecut, — dorindu-le tuturor viață bună creștinească și binecuvântarea lui Dumnezeu.

Cu aceasta declar deschisă actuala sesiune a adunării Eparhiale și Vă zic: Hristos a Inviat!

Cuvântarea

P. Sf. Episcop al Aradului la inaugurarea teatrului din Timișoara.

*Înaltă Regență,
Domnilor Miniștri,
Iubiții mei fii duhovnicești!*

Evenimentul zilei de astăzi stăruie în adâncul inimilor noastre, dar în același timp cere să fie exprimat cu puterea limbii noastre omenești. Sunt deosebit de înălțat sufletește că-mi revine mie smeritului slujitor al Altarului să spun întâiul cuvânt de tâlmăcire a sentimentelor cari ne copleșesc inimile în aceste clipe. Cum nu ași fi mândru împreună cu toată suflarea românească din aceste părți ale țării, când înainte de a avea teatrele noastre, noi Români ardeleni și bănățeni, — aveam doar Societatea pentru fondul de teatru românesc? Cum nu ași fi emoționat când A. S. Regală Principele Regent Nicolae, abia deprins din

atmosfera de însuflețire a sărbătorilor din Chișinău, înconjurat de înalții Membrii ai Regenței, I. P. Sf. Miron și Dl. Buzdugan, ne înalță măreața sărbătoare de azi?? Cum nu ași fi emoționat când la aceasta serbare participă I. P. Sf. nostru Patriarh Miron, care ca episcop al Cransebeșului spunea încă în anul 1911: „Ceeace nu poate face biserica, școala și celelalte așezăminte de Cultură, va face (va suplini) teatrul, ca astfel cultura poporului să fie deplină, fără lacune și atunci în mod armonic se vor cultiva facultățile și însușirile cele frumoase, cari formează ființa noastră etnică de Români“? Mare ne este bucuria că și membrii Înaltului Guvern participă la serbarea noastră.

În adevăr se bucură azi nu numai sufletul de cetățean român dar se bucură și sfielul nostru creștin, care nu va uita nici odată că biserica a fost și este cea mai luminoasă fereastră, prin care sufletul popular își caută drumul spre cele înalte. Ca reprezentanț al Bisericii, — reamintesc aici că nu numai cântecele și jocurile, sunt de origină religioasă dar și teatrul. De acest adevăr vor ține seama mai ales bănățenii înzestrați cu talent artistic.

Dacă azi se inaugurează acest teatru românesc din Timișoara, — noi n-avem nici o temere că sufletul neamului nostru ar pierde sub raportul religios. Căci știm că de sub aripile bisericii s'au desprins la noi jocurile și cântarea, Colindul și Vicleimul, orația de nuntă și bocetul de îngropare. Știm și avem convingerea că acest teatru va fi un așezământ care prin piesele ce se vor reprezenta, nu va atinge credința și morala. Virtuțile și scăderile înțelepciunea și neîndemănarea, cari vor anima piesele, — credem că nu vor fi în detrimentul formării caracterelor. Puterea moralizatoare a teatrului acestuia va fi chiar un sprijin pentru biserică. Se va cultiva simțul de dreptate și sentimentul milei și al bucuriei față de adevăratele caractere.

În înțelesul acesta actul de azi este un pas important în privința înarmării noastre, care nu trebuie să plece dela brațe, ci dela suflete. Pentruca această înarmare să fie reală, să nu ne amăgim a crede că arta în general, și arta dramatica în special, — va folosi fără respectarea legăturii cu spiritul religios al poporului. Pe vremea lui Cesar dela columnele lui Hercule până la Eufurat, se abandonează principiul dă-tător de viață al religiei și descompunerea nu mai putea fi oprită.

Peste romani vin streinii cu artă decadentă imorală, cu zei streini în Panteonul roman și prăpădul fu de neînălțurat. Despre Amfion, fiul lui Iupiter, se spune, că atunci când cânta, — chiar pietrele se adunau să-l asculte și cântând el, — ar fi adunat pietrele, formând zidul Tebei. Doresc ca de câte ori de pe scena acestul teatru va răsuna cântec și vorbă românească, toți Românii să se închege în zid de suflete nedespărțite și să nu uităm că arta și știința pot dispăre,

dar rămâne religia, care din nou mână pe oameni spre artă și știință nouă. Cutremurul din Bulgaria a nimicit multe monumente ale artei, rău înzând numai pământul. Cel dintâi monument nou a fost o Cruce pe care un preot a înfiptat-o în pământ și improvizând Altar, a mângăiat pe cei greu încercați cari, plângând se rugau lui Dumnezeu.

Cu asemenea simțăminte și gânduri, smerența mea mulțumesc Atotputernicului Dumnezeu că m'a învrednicit să sfințesc acest Panteon al sufletului românesc și strig din inimă curată:

*Trăiască Maiestatea Sa Regele Mihai I.
Trăiască Înalta Regență!
Trăiască România!*

Crâmpee din viața pastorală a preotului.

De câteori iau parte la vre-o întrunire preotească și de câteori mă gândesc — după întrunire — la cele discutate acolo, tot de atâtea ori î-mi vine în minte o poveste... Am auzit-o odată numai, dar m'am gândit de atâtea ori asupra ei, încât o știu bine pe din afară.

Eră după o astfel de întrunire, care se ținuse la Dumbrăveni de jos. Nu mai fusesem nici când pe acolo. Mă nimerisem chiar atunci la un pretin, în satul vecin cu Dumbrăveni. La îndemnul acestuia mă dusel și eu, să cunosc pe preotul din Dumbrăveni. Auzisem despre el atâtea lucruri bune. Și nu m'am înșelat deloc în așteptările mele. Ce am văzut la Dumbrăveni, nu mai văzusem nici unde, nici până atunci, dar nici de-atunci încoaci. Cercul religios s'a făcut de mântulală, cu graba obișnuită la asemenea ocaziuni. Terminate toate, preoții se împrăștiară, fiecare la ale sale. Mă despărții și eu de pretinul meu iubit, mă despărții și de părintele din Dumbrăveni și mă urcai în căruța țărănească, ce aveă să mă ducă la stația din Vișinata.

Pe drumul lung de 15 km. întrai în vorbă cu căruțașul, care eră cântăreț de strană și unul din fruntașii comunei. Lăudal poporul din Dumbrăveni, care a venit în număr atât de mare la sf. slujbă. Il întrebai apoi, dacă și-n Dumineci și Sărbători e Biserica tot atât de plină de lume!

E tot așa, părinte, răspuse cu mândrie căruțașul! Dur nu e de mult așa! Până mai eri, alaltăieri, nu eră nici la noi mai bine, decât în satele din jur. Afară de Crăciun, de sf. Paști și de câteva praznice mai mari, Biserica eră mai tot goală. Duminecile și Sărbătorile, cea mai mare parte a enoriașilor — în loc să dea pe la sf. Biserică — umpleau cârciumile, ori se întâlneau pe cele uliți, la sfaturi și la povești. În timpul acesta bapțiștii î-și făceau de cap în dragă voie. Agitau lumea împotriva Bisericii noastre și ne furau an de an tot mai multe suflete. Și noi stăteam neputin-

cioși și priviam cu inimile rupte de durere la paguba, ce ni-se făcea. Cel, care aveă datoria și puterea să scape aceste suflete de pierzare, nu voia sau nu putea nici dânsul s'o facă.

Și cum s'au schimbat toate, de când Dumnezeu Sfântul a trimis pe părintele Timotei, să ne păstorească. Cum s'a înghebat de repede Societatea sf. Gheorghe și Societatea celor din Oastea Domnului. Cum învățătorul Vasilie, la îndemnul părintelui, a înființat corul, care a cântat și azi atât de frumos. Cum s'a înființat apoi Reuniunea femeilor și fondul milelor și fondul pentru înfrumusețarea Bisericii și atâtea alte lucruri bune și frumoase. Și cum s'a umplut Biserica de lume! Și la cununii și la înmormântări și la toate slujbele, unde predică părintele nostru, venia lume multă. În mormântările, care se făceau la casa mortului, erau cercetate chiar și de bapțiști. Ba unul dintre ei veneau și la câte-o Vecernie. De ce veniau? Pentru că să asculte cuvântul Cucernicului nostru părinte. Și când î-i vedeă părintele, par'că numai lor le vorbea. Și le vorbea atât de frumos și cu atâtea convingere, încât plângeam cu toții. Și cei, cari veniseră odată, veniau și-a doua eră și a treia oră, până când dela o vreme, începeau să uite cărările, care duceau la capiștea din deal. Dar mai veniră și alte încercări asupra bapțiștilor. Și cei cari î-și părăsiseră credința strămoșească, de dragul vieții curate a bapțiștilor, avură acum prilejul să se desmeticească pe de-antregul! Se dovedii anume, că președintele cu înainte mergătorul și cu ceilalți înainte cântători și cetitori, comunizau toate femeile tinere din comunitate. Când păcatele ieșiră la iveală, întreg satul se scârbi de isprăvile acestor farizezi ai zilelor noastre. De era cine să-i scormonească mai demult, nu și-ar fi lăsat atâtea bărbați soțiile, să umble la capiște. Ear acum, decât î-i cunoaștem, nimeni nu le mai dă nici un crezământ. Puțini oameni de omenie, care se mai găseau printre ei? au părășit rând pe rând pe cei fără delege. Ear când predicatorul baptist Nae Prichindelu î-și părăsi nevasta și fugi la America cu o fată dela rădunare și cei mai fanatici se treziră și se umplură de scârbă. În cele câteva săptămâni, ce urmară, bapțiștii se văzură atât de nenorociți, încât nici la capiște nu mai aveau chef să meargă. Cei escluși și cei osândiți să proptească ușa, nu aveau după ce merge. Dintre ceilalți, unul părăsiseră rătăcirea, ear cei, cari încă nu au părășit-o, erau pe cale, s'o facă de-acuma.

Toți erau mulțumiți cu schimbările, ce se făcuseră la noi în Dumbrăveni. Numai bapțiștii din satele învecinate, nu erau deloc mulțumiți. Și erau destul în fiecare din aceste sate și sunt destul și astăzi. Mai ales în Satul Mic, care poartă numai numele de mic, de fapt însă e satul cel mai mare din jur, cu biserici multe și frumoase și cu preoți mulți unul dintre ei distinși chiar cu ranguri și onoruri. În Satul Mic bapțiștii au peste o mie de suflete, o capiște

mare și și banca lor proprie. Când auziră aceștia, de cele ce se petreceau la noi, trimiseră la Dumbrăveni pe agitatorul cel mai afurisit, ca să scape, ce se se mai putea scăpa. Rredicatorul Găvrilă Gurăspartă, însoțit de 2 bapțiști din Dumbrăveni, luă de a rândul ulițele colindând pe la casele oamenilor. Nici o singură familie de baptist sau de fost baptist, nu fu scutită de aceste vizite. Ce-i drept Gheorghe lu Neculai și frate-s'o Simion și ceilalți, cari părăsiseră, definitiv rătăcirea baptistă, nu-l mai primiră pe Gurăspartă în casele lor. Acolo însă, unde nu s'a făcut încă pasul decisiv și acolo, unde mai rămăsese câte-un membru din familie, pe lângă rătăcirea de mai nainte, mai ales acolo căută să se vâre Găvrilă Gurăspartă. În casa Mariții lui Zamfir, bapțiștii petrecură o zi întreagă. Așisderea casa Zanei lui Onuț și casele altor văduve „pocăite“ sunau și resunau de cântece.

Când a auzit de toate aceste părintele Timotei, a anunțat autoritățile. Căci eră oprit, ca gurile sparte să colinde satele și să zăpăcească lumea. Eră oprit chiar prin lege și — totuș — legea nu se respectă. Părintele cerea, să se respecte legea, dar autoritățile aveau alte legi și și mai ales interese. Autoritățile se provocară la ordine confidentiale și la ordine de-ale Ministerului de externe, la interesele partidului dela putere, apoi la niște domni cu numele de Mullins, Ruchbrooke, Perciunosbrooke și alții, de cari nici noi și poate nici părintele nostru nu auzise până atunci nimic. Și ne mirăm toți, cum se poate, ca în Țară românească autoritățile să asculte mai mult de acei streini, decât de părintele nostru, care-și pune sufletul pentru noi. Dar nu avem, ce face de cât să ne mirăm. Și mai mare ne fu însă mirarea, când văzurăm, că ușile capștei se deschid din nou și deodată cu aceasta, că streinii din America au cinstit pe bapțiștii noștri cu suma de o sută mii Lei. Sub vraja ademenitoare a banului, cei cari ultaseră în timpul din urmă cărările ce duceau la capște se umplură din nou de evlavie. Baptistul Oanea Măndrescu i-și aduse ginere, tot baptist, din Satul Mărăcini, iar Mihai Tândală, un alt baptist, vrednic de numele ce-l purtă, i-și însură ficiorul după o baptistă din Satul Mic. În săptămâna doua din Postul sf. Iavieri, se vându la licitație casa lui Petrea Văcarul. A cumpărat-o oferind prețul cel mai urcat, baptistul Lae Onuprei din Călimănești.

La câteva zile noul cetățean se așeză la noi la Dumbrăveni, cu o familie mare de 10 Suflete. De sf. Paști se întoarse și Avramul Senii din America cu o mătăhală de muliere după el. Și numărul bapțiștilor spori în câteva săptămâni cu 14 suflete. Le mai trebuia 10 suflete, ca să ajungă iarăși acolo unde erau nainte de-a veni părintele Timoteiu la noi.

Ce mai folosește rāvna și însuflețirea părintelui, i-i ziceam de atâtea ori vecinului meu, dascălului Vasilie? Ce folos de atâtea trudă și de atâtea sbucium,

când bapțiștii ies pe-o ușe, ca să între iarăși pe cealaltă?

Se vor risipi ei — i-mi răspundea dl. învățător, — precum se risipește tot. ce nu este dela Dumnezeu. Dar la toate trebuie răbdare! Să ne mulțumim deocamdată, că dintre ai noștri nimeni mai mult n'o să calce pragul capștei. Ear ai lor vor tot veni la noi cum au mai venit și vin de o vreme încoaci. Vor veni mereu în măsura, în care se vor convinge de fărădelegile din capște și din jurul capștei. Dacă preoții din Satul mic și cei din Călimănești și preotul din Mărăcini și alții — zicea mai departe învățătorul Vasilie, — ar avea rāvna și însuflețirea părintelui Timotei atunci, lupta aceasta ar fi cu mult mai ușoară. Inșă, pânăcând prin nepăsarea unor preoți, bapțiștii se întăresc în satele vecine și — sprijiniți de autoritățile românești — i-și fac mendsele în dragă voie, până atunci lupta noastră va fi tot mai grea. Când ard casele din vecini nici casa mea nu mai este scutită de primejdia încediului.

Mă despărții de fruntașul din Dumbrăveni de jos și urcai trenul, care avea să mă duacă acasă. În tren auzii, că la București s'a votat legea, prin care se recunoaște cultul baptist.

Ce te vei face de-acuma părinte Timotei? Eu cred să mai convoci odată cercul religios și să spui tuturor fraților, dar mai ales celor din apropiere.. că vremurile s'au schimbat și cu ele trebuie, să ne schimbăm și noi.

Preotul Macarie.

Comemorarea lui GHEORGHE COȘBUC

Implinindu-se 10 ani dela moartea poetului George Coșbuc, Soc. Scriitorilor Români, a comemorat pe acest poet cu toată pietatea cuvenită.

După oficierea parastasului pentru odihna sufletului, a avut loc un pelerinaj la mormântul marelui dispărut.

Au asistat soția și rudele poetului, precum și un mare număr de scriitori, intelectuali, elevi și admiratori ai săi.

Au vorbit d-nii: Liviu Rebreanu președintele Soc. Scriitorilor Români, Ion Minulescu din partea ministerului artelor și C. Kirilescu din partea ministerului Instrucțiunii.

Seara a avut loc la Ateneu o șezătoare omagială.

Au rostit cuvântări d-nii: Liviu Rebreanu preș. Soc. Scriitorilor Români.

D. Em. Ciuceanu, în numele Sindicatului Ziariștilor.

D-nii I. Vlădescu, Em. Bucuță din partea P. E. N. Clubului Român.

D. M. Dragomirescu aduce din partea ministerului instrucțiunii și a Institutului de literatură, omagii poetului George Coșbuc, care are în poezia sa, nu numai o importanță națională, dar și universală.

Mai vorbesc d-nii: G. Murnu din partea Academiei Române, Gh. Adamescu din partea soc. Cartea Românească. L. Popescu, Theodorescu din partea soc. Studenților și Stud. în litere și filosofie.

D-na maria Giurgea și d. G. Vracca dela Teatrul Național au spus cu minunatele lor însușiri, versuri din Coșbuc.

Apoi d. Lupescu bariton și d-na Lucia Cosma au cântat cu mult tempenrament, câteva arii românești iar corul „Carmen” de sub priceputa conducere a maestrului Chirescu. a executat câteva bucăți în în versuri de coșbuc.

Adunarea eparhială.

Sedința I.

ținută la 13 Mai 1928 începând cu oarele 12 din zi.

Președinte: Prea C. Sa Părintele consilier, referent eparhial Mihaiu Păcățian. *Secretar:* Sava Tr. Seculin.

1. Sesiunea ordinară din anul 1928 a Adunării eparhiale din Eparhia ort. rom. a Aradului, convocată de Prea Sf. Sa Episcopul Dr. Grigorie Comșa, cu adresa de convocare Nr. 2511—1928 din 24 Aprilie 1928, pe ziua de 13 Mai 1928 (anexa A) s'a deschis cu următoarea solemnitate:

La oarele 9 dim. s'a oficiat în Biserica Catedrală Sf. Liturghie, împreună cu chemarea Duhului sfânt, la care au asistat On. membrii ai Adunării Eparhiale. După aceea On. membrii ai Adunării eparhiale s'au întrunit în sala festivă a Academiei Teologice, rânduită drept local, unde să se țină ședințele.

2. Prea C. Sa Părintele consilier eparhial Mihaiu Păcățian — având Prea Sf. Sa Părintele episcop să participe la înnaugurarea teatrului comunal din Timișoara, în prezența Inaltei Regețe — în baza înputernicirii primite dela P. S. Sa sub Nr. 2847—928, ocupând scaunul Prezidial, citește cuvântarea Prea. Sf. Sale Părintelui Episcop, anexată la acest proces-verbal sub. B, prin care se declară sesiunea ordinară a Adunării Eparhiale pentru anul 1928 deschisă.

3. Secretar al ședinței se desemnează deputatul Sava Tr. Seculin.

4. Citindu-se apelul nominal se constată prezența următorilor deputați:

Dr. Teodor Băbuția, Dr. Coriolan Băran, Dr. Eugen Beleş, Vasilie Boneu, Dr. Teodor Botiș, Dr. Teodor Burdan, Ioan Chera, Dr. Gheorghe Ciuhandu, Ioan Georgea, Procopie Givulescu, Adam Groza, Dr. Ioan Groza, Dr. Aurel Grozda, Dr. Adam Iancu, Dr. Ioan Jucu, Cornel Lazar, Mihaiu Lucuța, Petru Marșieu, Dr. Emil Micloși, Dr. Vasilie Mircu, Iosif Moldovan, Dr. Emil Monța, Dr. Nicula, Mihai Păcățian, Ioan Popovici, Dr. Nicolae Popovici, Dr. Ioan Robu, Florian Roxin, Axente Secula, Sava Tr. Seculin, Traian Vațian, Dr. Emil Veliciu, Alexandru Vlad.

Fiind prezenți 33 deputați, Prezidiul declară că, în înțelesul Regulamentului, Adunarea Eparhială e capabilă de a aduce concluze valide.

5. La ordinului prezidiului se prezintă actele întrate la Adunarea Eparhială:

Nr. 2660—928. Raportul general al Consiliului Eparhial comun (plenar) despre activitatea sa în anul 1927.

Se dau Comisiunei organizatoare.

Nr. 2848—928. Raport despre vizitațiile canonice efectuate de P. S. Sa Episcopul Eparhial Dr. Grigorie Gh. Comșa în anul 1927.

Nr. 2563—928. Raportul general al Consiliului eparhial, ca Secție administrativ-bisericască, despre activitatea sa în anul 1927.

Se dau comisiunei bisericăști.

Nr. 2820—928. Raportul general al Consiliului eparhial, ca Secție economică, despre activitatea sa în anul 1927.

Nr. 1675—928. Raportul special al Consiliului eparhial, ca Secție economică, despre vinderea casei din Lugoj, proprietatea fundațiunei Teodor Papp.

Nr. 2738—928. Raportul special al Consiliului eparhial, ca Secție economică, despre controlarea administrării averilor parohiale.

Nr. 2240—928. Raportul special al Consiliului eparhial, ca Secție economică, despre starea fondurilor și fundațiunilor la finea anului 1927.

Nr. 2769—927. Bugetul Consiliului eparhial pe anul 1928.

Se dau comisiunei epitropești.

Nr. 2768—928. Raportul despre rezultatul anchetei încauza pretinselor abuzuri săvârșite de unii preoți din cercul Radna cu prilejiul alegerilor pentru adunarea eparhială în anul 1927.

Nr. 2807—928. Raport despre rezultatul cercetării în cauza proceselor verbale electorale din cercul B. Comloș și Beba-veche, conform

concluzului Nr. 67 al Adunării eparhiale din 1927.

Nr. 2886—928. Raportul comisărilor Adunării eparhiale, Dr. Emil Monța, despre rezultatul anchetei în chestia alegerilor sinodale în cercul Radna în anul 1927.

Se dau comisiunii verificatoare.

6. Terminându-se cu aceasta agendele ședinței I. Prezidiul anunță ședința următoare pe 14 Mai orele 10 cu următoarea ordine de zi: Rapoartele comisiunilor.

Cu aceasta ședință se ridică la oarele 12 și 40 minute din zi.

Președinte:

Secretar:

Sava Tr. Seculin.

Ziua mamelor în închisoarea din Arad.

O prea frumoasă și înălțătoare serbare a aranjat Societatea „Crucea Roșie” fileala Arad, în duminica Samarinenței, sârmanilor nenorociți închiși în închisorile dela Tribunalul din Arad, cu următorul program bine executat:

1. „Cristos a înviat”, cântat de corul teologilor dela „Academia Teologică”, din loc.
2. Poezie „Pe cruce” decl. de N. Teodorescu teol. curs I.
3. „Pre Tine Te laudăm” Cor.
4. Conferința D-lui Iosif Olariu, despre însemnata „Ziua mamelor și rolul lor în familie.
5. Sfânt e Domnul”. Cor.
6. Vorbirea D-nei președintă Maria Botiș (care urmează a fi publicată în întregime).
7. Alcoolul, otrava trupului și a sufletului și nenorocirea provenită din el. Conferință ținută de D-l I. Olariu.
8. Cântece Românești. Cor.

Vorbirea D-nei preș. Maria Botiș.

Dragii mei, sunt fericită văzând lacrimile în ochii voștri, căci lacrimile sunt cel mai curat izvor din lume, izvor care spală și curăță sufletul; iar în sufletele curate se coboară și se sălășluște Dumnezeu cel ce are pe Dumnezeu în inimă, acela v'a trece prin viață fericit. Păzitivă și grijiiți, că lacrimile care le vărsați acum, să spele și să vă curățească inima și sufletul vostru, și din inimile voastre să dispară păcatele de până acum. Acele păcate care v'au făcut să veniți aici între aceste ziduri reci. Și când veți părăsi acest locaș trist să pășiți de aici cu gândul bun și inima curată.

Voi dragii mei, nu ieșiți de aici mai răi și mai îndârjiți, ci timpul care-l petreceți aici să-l petreceți pogorându-vă cu gândul în inimile voastre și alungând păcatele de mai înainte și în locul lor să sădiți iubirea de aproapele. Căci Mântuitorul a zis: „Iubiți pe aproapele vostru ca pe voi înșivă”, căci iubirea de aproapele tău este cea mai frumoasă comoară, care încălzește inimile acelor care o au în sufletul lor.

Domnul Isus Christos în iubirea Sa nemărginită către oameni a murit pe cruce pentru mântuirea lor.

Iubirea de aproapele înfrumusețează sentimentele oamenilor, dar deaprele nostru este fiecare om din lume, fie acela: ungar, neamț, jidov sau țigan.

Cel ce locuiește într'un palat mare și frumos, lângă care ar fi, o mică colibă, fratele nostru este și cel din palat și cel din colibă, frate cu care ne leagă iubirea de aproapele.

Cel pătrus de iubire de aproapele acela nu v'a cădea în păcat, ci îi va ierta greșele și vor putea trăi mult lângă oaltă în bună armonie.

Dragii mei, lacrimile cari au umplut azi ochii voștri să vă fie de folos și să spele tot ce e rău din inima voastră.

Rog pe bunul Dumnezeu, ca văzând lacrimile ce le vărsați și căința voastră, să v'ajute să ieșiți de aici, curățit truște și sufletește și să mergeți la casele și familiile voastre și să fiți cetățeni ai patriei, să fiți folositori bisericii și neamului.

Dumnezeu să v'ajute!

La această frumoasă serbare au luat parte Doamnele: Maria Botiș Preș., Margareta Jombart, năcută de Kintzig, Gina Teodorescu, Irena Dr. Grozda, Ilonka Bako, Ema Todor ș. a.

Aceste marinimoase Doamne au împărțit sârmanilor deținuți, rufe, cărți de rugăciuni și cetiri și le-au dat o bogată ujină de ceai cu cozonaci și diferite prăjituri.

După terminarea serbării, cei 114 deținuți, au fost fiecare trimis la celula sa, trecând pe dinaintea Onoratei Asistențe cu ochii plini de lacrimi și sufletul adânc pătruns de frumoasele învățături și cuvinte ce li-s'au împărțit în această zi.

Mateiu Domocoș
normalist Arad-Galu.

10 Mai la Arad.

Zia de 10 Mai a fost sărbătorită conform programului stabilit de mai înainte, favorizată fiind și de un timp splendid.

În zorii zlei s'au tras salve de tun.

Încă dela ora 9. armata și școale și-au luat locurile fixate prin program. La serviciul religios oficiat de P. S. S. Episcopul dr. Grigorie Comșa al Aradului au luat parte autoritățile militare și civile, în frunte cu d. general Iovanovici comandantul div. I. cavalerie înconjurat de statul major. În timp ce se oficia serviciul religios, lojile ridicate în fața primăriei, continuând să se ocupe de către invitați. La orele 11 P. S. Sa Episcopul Gr. Comșa și d. general comandant a trecut școalele și trupele în revistă, după școalele primare de băieți și fete; școalele medii, de băieți și fete, școala comercială superioară de fete liceul de fete „Elena Giba Birta”, liceul de băieți „Moise Nicoară”, școala superioară comercială de băieți, școalele de ucenici și ucenice, ucenicii și mecanicii și mecanicii c. f. r. cluburile sportive, etc.

În urmă a urmat defilarea trupelor în ordinea următoare: 1) ofițerii fără trupă. 2) reg. 93 infanterie, 3) batalionul de grăniceri, 4) artileria călăreață 5) reg. 1 roșiori și reg. 13 călărași.

După defilare, a fost în sala prefecturii, obișnuita recepție.

După masă la ora 17, d. profesor Fotino, a ținut în sala palatului cultural, o conferință despre Regle Ferdinand. Seara a fost retragerea cu torțe, orașul fiind iluminat foarte frumos, în special primăria și direcția de exploatare c. f. r.

Sărbătoarea Caransebeșului.

Eparhia soră a Caransebeșului a îmbrăcat în 15 Mai a. c. haine de mare praznic, căci în aceasta zi, capul ei încoronat P. S. Sa Episcopul Dr. T. Badescu, împlinește 70 ani de viață pământească. P. S. Sa Episcopul Caransebeșului este al patrulea Episcop al acestei frumoase eparhii.

Cel dintâi a fost Ioan Popasu care a organizat eparhia nou înființată prin stăruințele marelui Mitropolit Șaguna. Al doilea a fost Nicolae Popea, al treilea Sanchitatea Sa Dr. Miron Cristea, actualul Patriarh al României. Părintele Episcop Badescu este fiul eparhiei Sale.

Inzestrat cu studii frumoase a intrat acum 40 ani în serviciul bisericii, unde a primit multe indicii de viață apostolică și muncă fără preget, dela marii Episcopi Ioan Popasu și Nicolae Popea. La început a funcționat ca secretar consistorial, în care timp a intrat în cinul monahal, închinându-și toată viața bisericii sale ortodoxe.

Pentru distinsele calități cu cari este înzestrat acest modest prelat al bisericii Românești, în anul 1909 Sinodul eparhiei al diecezei Caransebeșului, îl înalță cu însuflețire, pe tronul episcopesc rămas vacant, după decedarea fericitului Episcop Popea.

Aceasta strălucită exprimare a voinței eparhiei Caransebeșului, n'a știut s-o onoreze faimosul Conte Aponyi.

Dreptatea însă a învins cum învinge în toate vremurile, căci după înfăptuirea României Mare. Episcopul de pe atunci trece de Mitropolit primat la București, iar arhimandritului Dr. I. Badescu i-se face dreptate, căci, cu aceeași însuflețire delirantă este ales a doua oară Episcop, acum în țara noastră proprie.

Acum a împlinit P. S. Sa 70 ani. Cu acest prilej ne asociem și noi cu tot sufletul la praznicul fraților din eparhia soră și dorim părintelui Episcop Badescu viață lungă, pentru binele bisericii și patriei române.

P. S. Sa Episcopul nostru a transmis, părintelui Episcop Badescu, din ședința Sinodului eparhiei Aradului ținută în 15 Mai a. c. următoarea telegramă de felicitare:

Nr' 1266 | 928.

CONCURS.

Pentru deplinirea postului de protopresbiter în tractul nou înființat Balinț cu parohia centrală Balinț se publică concurs cu termen de 30 zile, socotite dela ziua ce urmează după prima publicare în organul oficial „Biserica și Școala” au dotațiunea:

I, DELA PNTOPOPIAT

1. Retribuțiunea lunară dela Consiliul eparhial în suma de 550 Lei.

2. Taxele și venitele dela comunele bisericești și dela preoțime, pe cari le-au avut protopopii, din ai căror protopopiate au făcut parte mai înainte respectivele comune bisericești.

3. Dotațiunea dela Stat stabilită de Ministerul Cultelor.

4. Spesele cancelariei protopopești conform concluzului sinodal Nr. 62 din 1914.

De locuință și cancelarie protopopească până la alte dispozițiuni îngrijește alegândul protopop.

II. DELA PAROHIE.

Parohia din comuna Balinț, sediul noului protopopiat nu este vacantă. Când această parohie va deveni vacantă, atunci nou alegândul protopop va avea datorința să ocupe acea parohie beneficiind de toate venitele ei: sesiune parohială, birul preoțesc, stolele legale și întregirea dela Stat.

Până atunci nou alegândul protopop, dacă va fi un preot cu parohie de pe teritoriul noului protopopiat, atunci dânsul va rămâne în parohia sa de până aci și va administra protopopiatul de acolo; dacă însă ar fi vre-un preot din alt protopopiat, atunci va fi dator să ocupe vre-o parohie vacantă din noul protopopiat ori să se mute în comuna de sediu a protopopiatului fără absolut altă remunerație, decât aceea asigurată lui prin concursul de față.

Reflectanții la acest post se avizează, că în termenul indicat să învinteze subsemnatului Consiliu eparhial recursele lor instruite cu documentele de calificare, prescrisă în Ș-ut 53 din Statutul Organic și prin concluzul congresual Nr. 111 din 1888 și anume: să dovedească calificarea cerută reflectanților la parohiile de clasa primă, să producă testimoniu de bacalaureat (maturitate) și să dovedească prin atestat, că au împlinit cel puțin 5 ani în serviciul bisericesc sau școlar cu succes deplin mulțumitor și că prin zelul, capacitatea și diligența lor s-au distins pe terenul bisericesc școlar.

Arad, din ședința plenară a Consiliului eparhial ort. rom. ținută la 8 Mai 1928.

Cănsiliul eparhial ort. rom.
din Arad.

Nr. 1976 | 1828.

CONCURS.

Pentru deplinirea postului de protopresbiter în tractul Birchiș cu parohia centrală Birchiș (județul severin) se publică concurs cu termen de 30 zile, computate dela ziua ce urmează după prima publicare în organul oficial „Biserica și Școala” cu dotația.

1. DELA PROTOPOPIAT

1. Retribuțiune lunară dela Consiliul eparhial în suma de 550 Lei.

2. Birul protopopesc, respectiv taxa protopopească dela fiecare preot din tract 5 măsuri porumb a 30 litre în natură ori echivalentul prețul pieței.

3. Dotațiunea dela Stat stabilită de Ministerul Cultelor.

4. Spesele cancelariei protopopești conform concluzului sinodal Nr. 62 din 1914.

De locuință și cancelarie protopopească, până la alte dispozițiuni îngrijește alegândul protopop.

2. DELA PAROHIE.

Parohia centrală este una din parohiile din Birchiș, împreună cu toate venitele ei și anume: sesiunea parohială, birul preoțesc, stolele legale și întregirea dela stat.

Deocamdată nici una din parohiile comunei centrale nu este vacantă. Când însă una din ele va deveni vacantă, atunci noul protopop va avea datoria să ocupe cea parohie, beneficiind de toate venitele ei.

Până atunci nou alegândul protopop, dacă va fi un preot cu parohie de pe teritoriul noului protopopiat, atunci dânsul va rămâne în parohia sa de până acum și va administra de acolo protopopiasul, dacă însă ar fi vre-un preot din alt protopopiat, atunci va fi dator să ocupe vre-o parohie vacantă din noul protopopiat ori să se mute în comuna de sediu a protopopiatului fără absolut altă remunerațiune, decât aceia asigurată în concursul de față.

Refectanții la acest post se avizează ca în termenul indicat să înainteze subsemnatului Consiliu eparhial recursele lor instruite cu documentele de calificatiune, prescrișă în §-ul 53 din Statutul organic și prin concluzul congresual Nr. 111 din 1888 și anume: să dovedească calificatiunea cerută a reflectanților la parohiile de clasa primă, să producă Testamentiu de bacalaureat și să dovedească prin

atestat, că au împlinit cel puțin 5 ani în serviciul bisericesc sau școlar cu succes deplin mulțumitor și că prin zelul capacitatea și diligența lor s'au distins pe terenul bisericesc școlar.

Arad, din ședința plenară a Consiliului eparhial ort. român. ținută la 8 Mai 1928.

Consiliul eparhial ort. rom.
din Arad.

1—3

—□—

Nr. 2536—1928

CONCURS.

Pentru deplinirea postului de protopresbiter în tractul nou înființat Gurahonț, se publică concurs cu termen de 30 zile, socotite dela ziua ce urmează după prima publicare în organul oficial „Biserica și Școala” cu dotațiunea

1. DELA PROTOPOPIAT:

1. Retribuțiunea lunară de 550 Lei Dela Consiliul eparhial.

2. Birul protopopesc dela fiecare paroh și administrator parohial, dela cei cu sesie 250 Lei anual, dela cei fără sesie 150 Lei.

3. Dotațiunea dela stat stabilită de Ministerul Cultelor pentru Protopopi.

4. Spesele cancelariei protopopești conform concluzului sinodal No. 62 din 1914.

De locuință și cancelarie protopopească până la alte dispozițiuni îngrijește alegândul protopop.

2. DELA PAROHIE.

Când parohia centrală Gurahonț a noului protopopiat va deveni vacantă, atunci nou alegândul protopop va avea datoria să ocupe cea parohie, beneficiind venitele ei: sesiunea parohială existentă, birul preoțesc și stolele legale.

Până atunci nou alegândul protopop, dacă va fi un preot cu parohie de pe teritoriul noului protopopiat, atunci dânsul va rămâne în parohia sa și va administra de acolo protopresbiteratul, dacă însă va fi un preot din alt protopopiat, atunci va fi dator să ocupe vre-o parohie vacantă din noul protopopiat ori să se mute în comuna de sediu a protopopiatului fără absolut altă remunerație, decât aceia asigurată lui prin concursul de față.

Refectanții la acest post se avizează, ca în termenul indicat să înainteze subsemnatului Consiliu eparhial recursele lor instruite cu do-

cumentele de cvalificațume, prescrisă în §-ul 53 din Statutul Organic și prin concluzul congresual Nr. 111 din 1888 și anume: să ovedească cvalificațunea cerută reflectanților la parohiile de clasa primă, să producă tesimonii de bacalaureat (maturitate) și să dovedească prin atestat, că au împlinit cel puțin 5 ani în serviciul bisericesc sau școlar cu succes deplin mulțumitor și că prin zelul, capacitatea și diligența lor s'au distins pe terenul bisericesc și școlar.

Arad, din ședința plenară a Consiliului eparhial ort. rom. ținută la 8 Maiu 1928.

*cousillul eparhial ort. român
Arad.*

1—3

INFORMAȚIUNI.

Dare pe burlaci în Spania. Guvernul Spaniol a introdus darea pentru burlaci. Toți bărbații de peste 30 de ani, chiar și cetățenii altor țări, vor plăti o dare de 3 la sută pe venit. Guvernul crede că în acest fel nu vor rămânea atâtea fete nemăritate în Spania.

Pedeapsă. În satul Molvino din guvernania Moscova a fost împușcat un gazetar comunist, Zaharov. El a fost ucis pentru că a voit să oprească oamenii dela zidirea unei biserici de către țărani din sat.

Unde te duce ura. Jandarmeria din comuna Valea Drăganului, a arestat pe țărănul Nichita Pascalău din aceeaș comună, acuzat de omor. Acest țărăn trăiește în ceartă cu socrul său Pavel Giurgiu. Dăunăzi când se certau din nou, ginerele a luat un par și a lovit pe Giurgiu în cap, cu atâta putere, încât acesta a încetat din viață în cele mai grozave chinuri. Ingrozit de crima săvârșită ucigașul a încercat să se sinucidă și el, dar a fost oprit la timp. Jandarmeria l'a adus la închisoarea parchetului din Cluj.

Gorunul lui Horia. Așa e numit în graiul poporului stejarul sub care e îngropat lancu. Tradiția spune că în vremile vechi, sub acest stejar a ținut Horia și Cloșca adunare cu poporul și au jurat răscoală asupra Ungurilor. Stejarul e de o mărime uriașă. Are 784 lmele în tulpină și astfel, având peste 500 de ani, e cel mai bătrân copac din România. Are un diametru de 2 metri și jumătate și abia îl pot cuprinde 9 bărbați cu brațele. Slăbit de povara atâtor ani, a început a se usca. A fost cimentată o ramură și în curând va fi întreg cimentat, adică întărit în ciment, ca să rămâe așa cum e pe vecie.

M. S. Regina Maria a plecat Duminecă seara din București așazăndu-se în castelul de vară dela Sinaia.

Răsboiul în China. Răsmiriția din China încă nu s'a potolit. Chinezii cari stau în legătură cu Rusia fac mereu tulburări. În orașul Selnan Chin zil au omorât 300 de Japonezi. Atunci guvernul din Japonia a pornit cu oștire împotriva lor și a intrat în China. Luptele cu Chinezii sunt foarte sângeroase. 2000 de Chinezii au fost prinși și desarmați și peste 100 au fost omorâți. Japonezii trimit mereu oștire în China.

Scufuneara unui vapor. În apele engleze s'au ciocnit două vapoare, unul grec și unul englez. Vaporul grec „Fafailos” s'a scufundat. Au pierit câțva oameni. ceilalți au fost scăpați de alt vapor venit în ajutor.

Cum poți vedea de Dumnezeu. Pe o corabie, ce ducea mulțime de oameni la America, cârmaciul se întâlnea adeseori cu un preot, călător și el. Ofițerul necredincios lua în batjocură nu odată pe preot, pentru credința lui. Într-o zi căpitanul își luă ochianul și îl îndreptă spre cer, vădit să caute ceva. Preotul îl întreabă: după ce se uită în ameaza mare? El îi răspunse în răs: Caut pe Dumnezeuul sfinției tale, despre care mi-ai povestit atâtea și nu-l pot găsi. „Nici nu-l vei putea găsi vreodată, răspunse preotul, pentru că scris este: „feticii sun cei curați cu inima că aceia vor vedea pe Dumnezu”. Rușinat căpitanul își strânse repede ochianul și plecă, hotărât să pună de acum strajă gurii sale și ușă de îngrădire împrejurul buzelor sale.

Societatea Infrățirea — În ziua de 12 c. s'au pus în Arad bazele societății românești, „Infrățirea”, despre care ziarul nostru a mai avut ocazia să vorbească. Adunarea s'a ținut în sala palatului cultural și a fost prezentată de P. S. S. Episcopul Grigorie al Aradului și d. general Iovanovici, comandantul div. I cavalerie din localitate. Scopul acestei societăți este: 1) Să armonizeze inițiativa particulară românească națională. cu activitatea culturală națională a organelor și instituțiilor oficiale.

2) Să canalizeze energiile răzlețe individuale și colective, în scopul consolidării elementului românesc, în părțile apusene ale țării.

3) Să stimuleze și să susțină cinstea și meritul profesional, în interesul ierarhizării valorilor și

4) Să combată orice acțiune de ponegrire și slăbire a elementului românesc.

Invenția unui plugar. Un plugar din comuna Blejești, cu numele Niță Pavelescu, a făurit o mașină de secerat și cosit, care se poate purta de un singur cal. Se poate seceră cu ea 4—8 pogoane la zi. Mănunchiurile le pune în linie dreaptă, ca la seceratul cu mâna; snopii nu-i leagă. Schimbată în coasă, cosește orice nutrețuri. În vara aceasta se vor face cu ea probe. De se va afla bună, se va da în fabricație. O astfel de mașină ar costa cam 6 mii Lei.

Se întorc Iidovii din Palestina. Acum câțiva ani se pornise între Evrei o mare mișcare pentru reînființarea Plastinei evreești, Plecaseră și dela noi câteva colonii de Evrei. Dar jidanilor nu le prierște de loc în Palestina. Acolo nu se pote trăi decât cu muncă grea și n'au puțința să trăiască pe spatele altora, Cei duși se întorc rând pe rând. Săptămânile trecute s'a mai întors o coloie de Evrei. Erau slabi, prăpădiți și zdrențoși de par'că veneau din temiță. Nu mai puteau de bucurie când s'au văzut iar în țară. Le venia par'că se stinje: ăsta-i Canaanul nostru... Și totuși strigă și ei în străinătate că țara românească este un Iad.

O mortă sare din sicriu In orașul Milano (Italia), s'a întâmplat un caz, care a băgat frică în o mulțme de oameni. Fata Maria Boltesini, care era moartă de 24 de ore, trebuia să fie dusă la locul de veci. Multă lume era adunată, în frunte cu preotul. Ce se întâmplă însă? O rudă se aplecă plângând asupra moartei și sărutând o pe față. In acel moment, „moarta“ își deschise ochii, văzând luminile aprinse, pe preot și lumea din jurul ei, „moarta“ sări din sicriu, producând o spalmă nemaipomentă.

Fata fusese leșinată și nu moartă. Câte cazuri asemănătoare nu s'au întâmplat! Rudele mortulu nu nu trebuie să grăbească niciodată cu îngroparea mortulu, de cât după o trecere de 36 de ore dela încetarea din viață e omului, așa cum sună legea.

CONCURSE

In conformitate cu rezoluția ven. Consiliu eparhial Nr. 698/928. pentru îndeplinirea definitivă a parohiei ort. rom. din Prevaleni (oplatul Hălmagiului — devenită vacantă prin strămutarea fostului paroh A. Florea — se publică concurs cu termin de 30 zile dela apariția acestuia în foaia oficială „Biserica și Școala“ Parohia e de clasa II.

Emolumentele incopciate cu acest post sunt:

1. Sesiunea parohială constatătoare azi din 8 Iugh. și 1250 stângeni pământ parte arător parte fânaț și pășunea referitoare și teritorul pădurei exploatate pentru lemne de foc, precum și 2 jughere fânați primite după exproprierea din 19 Iunie 1925.

2. Casa parohială (fostă școala confes.) cu 2 camere cuină, cu grădina aparținătoare.

3. Ștolele legale dela botezuri cununii și îmormântări.

5. Intregirea dotației dela Stat, pentru care nu garantează parohia sa.

Doritorii de a ocupa acest post sunt poftiți să-și înainteze recursele lor în terminul susindicat ajustate în regulă cu toate documentele prescise eventual și cu atestate de serviciu, iar cei din alta dieceză să ad-

nexeze și binecuvântarea P. S. Episcop al Aradului că sunt admiși să recurgă la aceasta parohie, toate acestea adresate consiliului par. din Prevaleni și pe calea acestui oficiu protopopesc.

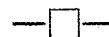
In lipsa de recurenti cu cvalificație de clasa II. se admît și cei cu evalificație de clasa III.

Alesul paroh va fi obligat să catehizeze elevi dela școala primară din loc și să predice regulat în sf. biserică.

Recurenti sunt poftiți ca, cu știrea prealabilă a protopopului tractului, să se prezenteze sub durata concursului în sf. biserică din loc spre predica respective a servi sf. liturghie, făcându-se astfel cunoscuți poporului credincios.

Consillul parohial Prevaleni

În înțelegere cu: *Cornel Lazăr* protopop

3—3

Pentru întregirea eparhiei I. din com. bis. Coșteiu protopopiatul Bellințului, devenită vacantă prin pensionarea părintelui Adam Groza, se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în organul eparhial „Biserica și Școala“.

Venitele sunt:

1. Sesiunea parohială compectă.

2. Intregirea dela Stat, pe care comuna bis. nu-o garantează.

3. Locuință în natură în casa parohială, constatătoare din 3 (trei) camere și dependente și supraedificate economice.

4. Stolele legale.

Parohia este de clasa I. (intâia).

Concursele ajustate cu documentele recerute, adresate consiliul parohial din Coșteiu, se vor înalnta Pr. On. oficiu protopopesc ort. rom. din Bellinț în Toplovățul-mare, Reflectanții sunt poftiți a se prezenta în termenul concursual, cu observarea § 33 din Reg. în sf. biserică spre a-și arată desteritatea în cântare tipic, oratorie eventual și rituale.

Dările după beneficiul preoțesc cad în sarcina alesului.

Intreținerea internă a locuinței parohiale cade în sarcina alesului.

Alesul este obligat să predice în fiecare Duminică și sărbătoare și să catehizeze elevii ort. rom. dela școalele primare din loc.

Din ședința Consiliului parohial dela 31 Martie 1928.

Liviu Biro m. p.

președinte

Iullu Cuzina m. p.

notar ad. loc.

In înțelegere cu: ad. protopopesc *Iosif Goanță*.

3—3

Nr. 252—928.

Pentru pictarea bisericii ort. rom. din Sebiș jud. Alba, curățirea iconostasului și văpsirea mobilierului se publică concurs.

Pictorii concurenți să prezinte devizuri specificate și schițe despre lucrările de executat, precum și câte o icoană de probă subsemnatului Oficiu protopopesc până la 1 Iunie a. c.

Se cere executare artistică.

Consiliul parohial va alege și va încheia contract cu care va voi dintre concurenți. Spese ori despăgubiri pentru prezentare la fața locului și luare de informațiuni pentru devize și schițe — mi se plătesc.

Informațiuni detaliate se pot lua la oficiul protopopesc. Aici se pot vedea și condițiunile sub cari să încredințeze lucrarea.

Sebiș 10 Mai 1928.

În înțelegere cu Consiliul parohial.

Oficiul protopopesc.

Protopop S. Medeanu.

1—3

—□—

Conform rezoluțiunii Ven. Consiliului Eparhial Nr. 46714 pentru îndeplinirea parohiei *Feniș cu filla Valea-Mare* devenită vacantă prin moartea parohului Romul Petrișor, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Biserica și Școala“

Venitele împreunate cu acest post sunt:

1. Sesia parohială 14 jugh. și 800 st. □, cu un intravilan parohial.

2. Birul parohial legal, care s'a îndus aici din oficiu conform ordinului Consistorial Nr. 6714—1927.

3. Stolele legale conform Normativului consistorial.

4. Casă parohială nu este.

5. Întregirea dotației dela stat, pentru care parohia nu ia nici o răspundere.

Din venitul parohiei jumătate — până la 13 Decembrie 1928 — compete văduvei preotese în sensul §-lui 26 din Reg. pentru parohii care va suporta și impozitele după acest beneficiu.

Parohia e de clasa a III-a.

Alesul va predica regulat la sf. biserică din mără și fillie, va catehiza la școala din loc, și va avea să solvească după beneficiul său toate impozitele.

Resursele ajustate cu documentele prescrise adresate Consiliului Parohial din Feniș Valea mare se

vor trimite Oficiului Protopopesc din Gurahonț în termenul concursual. Reflectanții cu observarea § 33 din Reg. pentru parohii, se vor prezenta în sf. Biserică pentru a-și arăta dexteritatea în oratorie și rituale. Cei din alte dieceze vor produce act dela Prea Sf. Sa Episcopul nostru diecezan.

Consiliul Parohial din Feniș — Valea mare.

În înțelegere cu: *Constantin Lazar* adm. protopopesc.

1—3

—□—

În conformitate cu decisul Ven. Cont. Eparhial Nr. 1889 (1928 se escrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Biserica și Școala“ pentru deplinirea capelaniei temporale cu drept de succesiune, pe lângă parohul R. Motorca din Agriș

Venitele sunt:

1) Jumătate din șesiunea parohială, împreună cu dreptul de pășune.

2) Jumătate din stolele legale.

3) Jumătate din birul legal.

4) Locuința în natură în casa parohială.

5) Jumătate din intravilan parohial.

6) Eventuala întregire din visteria statului Parohia este de cl. I. dar se admit și reflectanții cu calificatiune de cl. II. la concurs.

Alesul va avea se predice la rândul său, se catehizeze toți elevii ortodoși români dela toate școalele din loc. Va suporta toate impozitele după beneficiul său

Resursele ajustate cu documentele prescrise, la cei din altă dieceză și cu un act despre consimțul Episcopului diecezan, sunt a se adresa cons. par. din Agriș și a se trimite în termenul fixat of. popesc, ort. rom. din Ștria (jud. Arad). Reflectanții cu stricta observație a dispoziției din §-ul 33, a Reg. pentru parohii sunt datorii a se prezenta în sfta. biserică din Agriș spre a-și arăta destoinicia în oratorie și rituale.

Dat în ședința extraordinară a conziliului parohială din Agriș, ținută la 19 Martie 1928.

Georghe Popp.

președinte

Romul Motorca.

notar adhoc

În înțelegere cu ppresbiter tract. *Mihail Lucașu.*

—□—

1—3

Redactor responsabil: **SIMION STANA.**

Cenzurat: **Prefectura Județului.**